

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۱۶ جون ۲۰۱۱

اعلامیه اسلام آباد یا تسلیمی افغانستان به پاکستان

هندوکش فروشان مطلع گردند

سفر حامد کرزی رئیس دولت مستعمراتی کابل به پاکستان ارمان استعماری داشته است. کابل خواست های اسلام آباد را پذیرفت و دست بالا برای پاکستان در کشور اشغال شده ما داد. اسلام آباد از ضعف دولت مستعمراتی در همه شؤون آگاه است. هیأت معینی حامد کرزی مشتمل بر کسانی بود که سال ها در خدمت آی اس آی بودند. رحیم وردک، ربانی، احدی، فاروق وردک، عمر داوودزی و دیگران سال ها از خوان آی اس آی مستقید شدند. اگر سیاف، سید مخدوم رهین و سایر مزدوران پاکستان هم کرزی را همراهی می کردند، حلقه غلامان وسیع تر می شد. مسخره این که پاکستان وعده نمود که به ثبات، حاکمیت، صلح و موفقیت افغانستان احترام می گذارد. این وعده پوچ خود جرم پاکستان را به ارتباط تجاوز و مداخلتش در افغانستان ثابت می سازد، یعنی پاکستان در گذشته افغانستان را بی ثبات ساخت اما منبعد "تعهد" می دهد که بیش ازین در امور افغانستان مداخله نکند، چیزی که پاکستان سال ها از آن انکار می کرد. رهبران تابع استعمار در هر دو کشور موافقه کردند که بهبود کیفی را بر مبنای اعتماد و آرزوی طرفین در روابط دو جانبه ایجاد نمایند. پاکستان ظاهراً متعهد گردیده است که حق ترانزیت افغانستان را مورد تأیید قرار داده و مانع رسیدن لاری های حامل اموال افغانی به بندر کراچی نگردد.

درین توافق نامه افغانستان چیزی ندارد که به پاکستان عرضه کند، اما پاکستان به آرزو های خود رسید. به پاکستان اجازه داده شد که در ساحات استخراج معادن و صحت عامه در افغانستان سرمایه گذاری نماید. پاکستان همچنان موقع خواهد یافت که در ساحات مختلف اقتصادی و صنعتی و اعمار مجدد افغانستان سهم فعال گیرد. اگر پاکستان به پیاده کردن این ستراتیژی افغانی خود موفق گردد، ضربه محکمی به رقبای منطقه ئی خود یعنی هند و ایران در افغانستان وارد خواهد کرد. تا اکنون هند و ایران اسپان خود را در افغانستان چهار نعل می دوانند و سدی در مقابل خود نمی بینند. پاکستان در بدل وعده فریبکارانه همکاری در مبارزه علیه شورش و ناامنی ها، توافق افغانستان را در مورد خط ترانزیتی که پاکستان را به آسیای مرکزی وصل می کند، به دست آورد. منبعد پاکستان قادر خواهد

شد که اموال تجارتي خود را با مصرف کم به آسيای مرکزی و ماورای آن برساند و در مقابل از انرژی و نفت گاز نسبتاً ارزان آسيای مرکزی مستفيد شود. افغانستان صرف از تعرفات گمرکی تجارت طرفین مستفيد خواهد شد و عاید ناچیزی را نصيب خواهد گرديد.

بر مبنای اعلامیه اسلام آباد، هر دو کشور "موافقه" کردند که همکاری های لازم را در سکتور مالی و بانکی تشويق نمایند و در تأسيس شرکت سرمایه گذاری مشترک غرض به راه انداختن پروژه های انکشافی در هر دو کشور اقدام نمایند. همچنان هر دو جانب موافقه نمودند که در چوکات همکاری ها به سوی انکشاف ساختار زیربنائی کار نمایند. مهم تر از همه پاکستان متعهد شده است بیش از ۲۰۰۰ بورس تحصیلی در رشته های طب و مهندسی در اختيار افغانستان قرار دهد. عجب سعادتی نصيب دولت مستعمراتی افغانستان شده است!

با توجه به وضع نکبت بار افغانستان، آیا این کشور قادر است که در پاکستان سرمایه گذاری های بالمثل بنماید و از آن سود برد؟ واقعاً که جواب منفي است. افغانستان در حال کنونی هيچ گونه توانائی اقتصادی، مالی و تخنيکی ندارد که بتواند نقشی در ساحات مختلف انکشافی در پاکستان داشته باشد و ازین طريق مفاد سیاسی و اقتصادی به دست آورد. اگر در افغانستان یک دولت آزاد و ملی مستقر می بود، به چنین اعلامیه و یا توافقنامه ذلت بار تن در نمی داد و یا حد اقل دقت بیشتری به خرج می داد. حتا در همین مرحله ای که افغانستان در اشغال و تصرف نیرو های متجاوز ناتو و امریکا است، کرزی و یارانش می توانستند با احتیاط عمل نموده و توافقنامه ای را به چند مرحله به امضاء می رسانیدند. درین صورت دولت مستعمراتی کابل می توانست نیات اسلام آباد را یکی بعد از دیگری مورد ارزیابی قرار داده و بعداً به سوی توافق جدیدی گام برمی داشت. در حالیکه در پیمان جدید، کابل کلاً تسليم خواهشات اسلام آباد گرديد.

بدون کمترین تردید که هر دو جانب صرف نظر از تنش های واقعی و یا تصنعی با امریکا، دعای واشنگتن را با خود داشته اند وگرنه چنین مصافه طولانی را به این آسانی طی نمی کردند. از روحیه پیمان جدید آشکار می شود که واشنگتن حق زیادی برای پاکستان در افغانستان داده است تا آرامش خاطر اسلام آباد را فراهم نماید. امریکا هرگز افغانستان را بر پاکستان ترجیح نمی دهد. امریکا پاکستان را از برتانیه به ارث برده و ازین میراث تا اکنون نگهداری کرده است. در جریان جنگ سرد، پاکستان در پهلوی امریکا بود و از حمایت کامل و کمک های اقتصادی و نظامی امریکا مستفيد گرديد. زعامت مستعمراتی کابل این قابلیت را ندارد که بتواند از خلق "تشنج" در روابط اسلام آباد و واشنگتن بهره گیرد زیرا خود دست نشانده است.

حال مزدوران استعمار حامی تأسيس دایمی مراکز نظامی امریکا در افغانستان چه خاک را بر سر خود می ریزند؟ این خفاشان ادعا می کنند که تأسيس مراکز دایمی امریکا در افغانستان این کشور را از تعرضات احتمالی پاکستان و ایران مصون نگه میدارد. چه نوع تعرضاتی آقایان! اما این خفاشان نگفتند که تعرضات کشور های همسایه صرف نظامی است یا اینکه اشکالی دیگری هم دارد. پیمان جدید بین دولت مستعمراتی کابل و اسلام آباد نشان می دهد که پاکستان به اهداف خود در افغانستان رسیده است. تأسيس مراکز نظامی امریکا در افغانستان مانع یورش های سیاسی و اقتصادی و فرهنگی پاکستان و ایران در کشور ما نخواهد شد زیرا تأسيس مراکز امریکا برای مقاصد وسیعتری استعماری بناء خواهد یافت.